

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 339/05
21.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Мирослава Цветковића, Драгана Јоцића и Верољуба Цветковића, чланова већа и саветника Драгане Јеврић, као записничара, у кривичном предмету оптуженог АА и др., због кривичног дела из члана 245.став 1. Основног кривичног закона и др., одлучујући о жалби браниоца оптуженог АА адв.АБ, изјављеној против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици К. 98/04 од 3.12.2004.године, после седнице већа одржане у смислу члана 375. ЗКП, у присуству оптуженог АА и браниоца адв.АБ, дана 21.9.2005.године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ жалба браниоца оптуженог АА, па се, само у односу на овог оптуженог и то у делу одлуке о казни, ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Окружног суда у Сремској Митровици К. 98/04 од 3.12.2004.године, тако што Врховни суд оптуженог АА за извршено кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 2-две године.

У односу на оптуженог ББ првостепена пресуда остаје непромењена.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом оптужени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године. Истом пресудом оптужени ББ оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 245.став 3. ОКЗ и осуђен на новчану казну у износу од 36.000 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења а уколико казна не буде наплаћена ни принудним путем иста ће бити замењена у казну затвора тако што ће за сваких започетих 200 динара бити одређен по један дан затвора. На основу члана 245. став 5. ОКЗ од оптуженог ББ одузима се једна таблета опојне дроге екстази са сличицом Ред бул розе боје и две таблете опојне дроге екстази са утиснутом сличицом спирала беле боје одузете по потврди о привремено одузетим предметима ОУП-а Рума број 20/03 од 25.7.2003.године. Оптужени АА и ББ обавезани су да солидарно плате трошак кривичног поступка у износу од 4.630 динара а на име паушала износ од по 10.000 динара као и опт.АА да накнади трошкове одбране по службеној дужности који ће бити опредељени посебним решењем, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против те пресуде жалбу је изјавила бранилац оптуженог АА, адв.АБ из свих разлога из члана 367. ЗКП са предлогом да се побијана пресуда укине и врати на поновно одлучивање као и да буде обавештена о седници другостепеног већа.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж. 469/05 од 14.3.2005.године предложио је да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована а првостепена пресуда потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375.ЗКП, у присуству оптуженог АА и браниоца адв.АБ на којој је испитао првостепену пресуду, размотрио остале списе предмета и, по оцени жалбених навода нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП увек пази по службеној дужности, па ни битну повреду одредаба кривичног поступка на коју жалба браниоца указује.

Супротно жалбеним наводима, првостепени суд у доказном поступку није читао исказ сведока ВВ, радника ОУП-а па како се ради о доказу који није изведен на главном претресу првостепени суд није ни био у обавези да цени исказ поменутог сведока.

Чињенично стање је у првостепеној пресуди правилно и потпуно утврђено па су неосновани жалбени наводи којима се то оспорава.

Правилном оценом одбране оптужених АА и ББ и свих доказа проведених током поступка правилно је првостепени суд утврдио да је оптужени АА дана 25.7.2003.године, за износ од 300 динара продао опт.ББ једну таблету розе боје са ликом „Ред бул“ за коју је вештачењем утврђено да представља опојну дрогу. Овакво чињенично стање утврђено је на основу признања оптуженог ББ које је поткрепљено писменим доказима и исказима саслушаних сведока, а првостепени суд је у образложењу побијане пресуде навео јасне разлоге из којих је признање опт.ББ у потпуности прихватио (страна 8 први став образложења) као и разлоге из којих је одбрану опт.АА оценио неоснованом и нелогичном (страна 9 други став и страна 10 први став). Стога Врховни суд жалбене наводе браниоца опт.АА да нема доказа да је оптужени извршио предметно кривично дело оцењује као неосноване а предлоге за саслушање сведока ВВ и неуропсихијатријско вештачење опт.ББ као сувишне.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да се у радњама опт.АА стичу сва битна обележја кривичног дела из члана 245. став 1. ОКЗ о чему је у образложењу побијане пресуде дао довољне, јасне и за овај суд прихватљиве разлоге.

Испитујући, поводом жалбе браниоца опт.АА, првостепену пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности у смислу члана 41. ОКЗ који утичу да казна буде мања или већа. Међутим, утврђеним олакшавајућим околностима на страни оптуженог АА ипак није дао адекватан значај и посебно није правилно оценио степен друштвене опасности извршеног кривичног дела на који пре свега указује количина од само једне продате таблете опојне дроге екстази, тако да је изречена казна затвора у трајању од три године строжија него што је то са становишта сврхе кажњавања неопходно. Стога је Врховни суд уважио жалбу браниоца оптуженог АА, преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни и оптуженог АА за извршено кривично дело из члана 245.став 1. ОКЗ осудио на казну затвора у трајању од две године као сразмерну тежини и степену друштвене опасности извршеног кривичног дела као и степену кривичне одговорности оптуженог и довољну за постизање сврхе кажњавања предвиђене одредбом члана 33. ОКЗ.

У односу на опт.ББ првостепена пресуда остала је непромењена јер у односу на овог оптуженог није било жалби овлашћених лица.

Из изнетих разлога, на основу разлога 391.став 1. ЗКП одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа

Драгана Јеврић, с.р. судија,

Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

Снежа/ЈЧ